

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 506/2014/9. szám

A Kúria a Dr. Strausz Éva ügyvéd által képviselt(...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal alperes ellen energia ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. február 12. napján kelt 2.Kf.650.245/2013/5. számon hozott ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.245/2013/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes 2011. december 21-én olyan távhő-szolgáltatási támogatást igényelt, mely tartalmazta a 2011. november hónapot. Az alperes hivatalból lefolytatott eljárása során megállapította, hogy a felperes nem a számára meghatározott fajlagos támogatási értéken adta be igényét, ezért a kapott 214.231.647.- forintból 52.815.397.- forint többlet jelentkezett. Az alperes 2012. március 26-i 217/2012. számú határozattal ennek a többletnek a visszatérítését rendelte el, és a felperest 528.000.- forint bírsággal sújtotta. Határozatát távhő-szolgáltatási támogatásról szóló 51/2011. (IX.30.) NFM rendelet (a továbbiakban: R) 8. §-ára alapította. A támogatási összeg helyessége ellenőrzésére való jogosultságát és az R. 9. §-ának (2) bekezdését idézte. Eszerint e rendeletnek a távhő-szolgáltatónak értékesített távhő árának,

valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díjának megállapításáról szóló 50/2011. (IX.30.) NFM rendelet és a távhő-szolgáltatásról szóló 51/2011. (IX.30.) NFM rendelet módosításáról szóló 66/2011. (XI.30.) NFM rendelettel (a továbbiakban mód.R.) módosított 3.§-6.§-át és 8. §-át első alkalommal 2011. november tárgyhónapra vonatkozóan benyújtott támogatási igénybejelentésekre kell alkalmazni. Ebből a rendelkezésből azt a következtetést vonta le, hogy a módosításhoz kapcsolódó átmeneti rendelkezést nem rendeli a nem módosított rendelkezések, azaz a - szövegszerű rész fajlagos támogatási mértékre vonatkozó, 1. mellékletet behivatkozó - 3. § (1), valamint (3) bekezdése alkalmazását 2011. november hónapra vonatkozóan.

A jogerős közigazgatási határozat hatályon kívül helyezése iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyet az elsőfokú bíróság elutasított.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, alperes határozatát hatályon kívül helyezte és új eljárásra utasította. A Rendelet 3.§ (1) bekezdését, 1. mellékletét, a Módosító Rendelet 9., 10. és 12.§-át az Alaptörvény 28. cikkével összhangban együttesen értelmezve megállapította, hogy mind a Rendelet, mind a Módosító Rendelet szövege a magyar nyelv szabályai és a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint teljesen egyértelmű, azok nem ütköznek a Jat. szerinti visszamenőleges hatály tilalmába.

Miután az 1. melléklet helyébe a 3. melléklet lépett a Módosító Rendelet 10.§ (1) bekezdése szerint, ez azt jelentette, hogy a Rendelet eredeti 1. melléklete helyére a Módosító Rendelet 3. melléklete került. Ez egyúttal azt eredményezte, hogy a támogatási mérték alkalmazhatósága szempontjából ténylegesen „átvette” a Rendelet 1. mellékletének helyét. Figyelemmel arra, hogy a Módosító Rendelet 10. §-a 2011. december 1-jén lépett hatályba és a Rendelet 4.§-a értelmében a támogatás igénylését a tárgyhónapot követő hónap 22. napjáig kellett benyújtani, azért a Rendelet 4., 9. és 10. §-ainak együttes értelmezése alapján a 2011. december 1. napjával hatályos táblázat szerinti kompenzáció igénylésekor a 3. melléklet, mint 1. melléklet szerinti táblázatba foglalt adatok az irányadók. Amennyiben a jogalkotó „feltehető” akarata az alperes általi alkalmazhatóságra irányult volna, úgy abban az esetben azt egyértelműen nevesítette volna a Módosító Rendelet 9.§ (2) bekezdésében, esetleg a 10. §-ában. A másodfokú bíróság utalt a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII.14.) IRM rendelet (továbbiakban: IRM rendelet) 127.§-ára, melyből azt a következtetést vonta le, hogy a melléklet a jogszabály törzsszövegéhez kapcsolódó, attól kizárólag technikai, szerkesztési szempontból elkülönülő szerkezeti egység, amely csak az adott jogszabályhellyel összefüggésben értelmezhető. Mivel a jogalkotó a

Rendelet módosított 3.§-a 2011. november hónapra való alkalmazását írta elő, ezzel együtt leírta az 1. melléklet 2011. november hónapra történő alkalmazását is. A rezsicsökkentési program megvalósulását szolgáló kedvezményes távhőszolgáltatási támogatás bevezetése körében a jogalkotói szándék nyilvánvalóan nem irányulhatott a fentiektől eltérő jogi álláspont alkalmazására. Ezt meghaladóan a jogalkotó a módosított rendelkezések alapján igényelhető támogatást, első ízben 2011. november tárgyhóra írta elő. Mivel ez a kérelem csak a következő - decemberi - hónapban volt előterjeszthető, kétség sem férhet hozzá, hogy a 3.§ (1) bekezdése szerinti, december 1-jétől hatályos 1. melléklet volt az irányadó.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása iránt. Véleménye szerint az első-, és másodfokú bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, a vonatkozó jogszabályokat tévesen értelmezte. A keresettel támadott határozat meghozatala során az alperes az anyagi jogi jogszabályok teljes körű figyelembe vétele mellett, az irányadó eljárásjogi jogszabályok betartásával járt el. Iratellenes a másodfokú ítélet rezsicsökkentésre való hivatkozása, mivel arra sem a felperes, sem az alperes nem hivatkozott. A rezsicsökkentés azért sem jöhetett szóba, mivel az csak 2013. január 1-jétől került bevezetésre, az alperesi határozat pedig a 2011. november havi támogatásra vonatkozik. A melléklet a jogszabály szerves része, jogszabály szerkesztési szempontból azonban olyan önálló szerkezeti egység, amelyről - a módosítás eltérő időpontban való hatályba lépéséről való rendelkezés, hatályon kívül helyezés, akár egyszeri utalás esetén is - konkrétan rendelkezni kell. A konkrét támogatási mértékekről szóló 1. melléklet 2011. december 1-jével módosult, értékeinek 2011. novemberre vonatkozó alkalmazását nem rendeli el a Rendelet módosított 9.§ (2) bekezdése. Ebből nem az következik, hogy alkalmazható, hanem éppen az, hogy jogalkotói rendelkezés hiányában nem alkalmazható. Az 1. mellékletet önállóan módosította a Módosító Rendelet 10. §-ának utaló szabályával a 3. sz. melléklet, és a 10. §-ra önállóan eltérő hatályba léptető rendelkezést is megfogalmazott 2011. december 1-jei hatállyal. Ezt nem lehet figyelmen kívül hagyni arra hivatkozással, hogy a Módosító Rendelet 10. § (1) bekezdése „csak” azt tartalmazza, hogy „a Támogatási rendelet 1. melléklete helyébe a 3. melléklet lép”. A Jat. 15.§-ából és a támogatási rendszer logikájából is az következik, hogy a támogatási igény keletkezésekor hatályos fajlagos támogatási mérték alapján kell meghatározni az igénybe vehető támogatás mértékét. Az igény keletkezése 2011. november hónapban volt, ezért az 1. melléklet novemberben hatályos mértékei az irányadóak. Azt nem befolyásolja, hogy a támogatási igénybejelentésre 2011. december hónapban került sor.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta. Kiemelte, hogy a módosítás 2011. december 1-jétől történő hatályba léptetése nem ellentétes azzal a rendelkezéssel, hogy a december 1-jétől módosított §-okat, így a módosított támogatási mértékeket is novemberre alkalmazni kell a december hónapban benyújtott igénybejelentésekre.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és annak indokaival - kisebb pontosítással - a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat rögzíti.

A másodfokú bíróság helyesen hivatkozott az IRM rendelet 127.§-ára, melyből következik, hogy a melléklet a jogszabály törzsszövegéhez kapcsolódó, attól kizárólag technikai, szerkesztési szempontból elkülönülő szerkezeti egység, amely csak az adott jogszabályi hellyel összefüggően értelmezhető. Ezért a Rendelet 3.§-ának része az 1. melléklet helyébe lépő 3. melléklet. Figyelemmel arra, hogy a Módosító Rendelet 9.§-a szerint a módosított 3.§ rendelkezéseit a novemberi igénylésekre is alkalmazni kell, akkor ez a 3.§ (1) bekezdéséhez tartozó mellékletben foglaltakra is vonatkozik, azaz alkalmazni kell az 1. mellékletet, és annak a támogatási mértéket tartalmazó „E” és „F” oszlopaiban előírtakat. A Kúria rámutat arra, hogy miközben az alperes szerint a módosítás szöveges része nem érintette a 3.§-hoz tartozó 1. melléklet rendelkezéseit, tehát a támogatási összeg november hóra nem módosult, ennek ellentmondva együtt értelmezi a 3.§-sal a mellékletet, amikor a Módosító Rendelet 12.§ (2) bekezdése alapján állítja, hogy az 1-4.§ - beleértve a mellékletet - december 1. napján lépett hatályba.

A felülvizsgálati bíróság nem osztja azt az alperesi érvelést sem, miszerint a Módosító Rendelet 9.§-a, mint átmeneti rendelkezés csak azért került bele a normaszövegbe, mert a novemberi igénylésre már az eltérő eljárási szabályokat kell alkalmazni. Ezzel szemben áll a Jat. 15.§-ának helyes értelmezése szerint az, hogy eljárási szabályok esetén a hatályos szabály alkalmazandó, csak az anyagi szabály eltérő alkalmazásánál lehet szükséges az átmeneti

rendelkezés a jogalkotói cél függvényében.

A Kúria elfogadhatónak értékeli az alperesnek a támogatási rendszerből kiinduló érvelését, miszerint a szolgáltató által fizetett vételi árra és a felvett támogatásra vonatkozó rendelkezések logikusan ugyanazon időbeli hatály alá tartozóak. Ennek azonban ellentmond maga a szabályozás, amely nem követte a fenti logikát, és amely a felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint elsődlegesen köti a jogalkalmazót, mint a közigazgatási, mind a bírósági eljárásokban.

A felülvizsgálati bíróság egyetért az alperessel abban a kérdésben, hogy a jelen per tárgyát képező határozatokra vonatkozó jogszabályok értelmezése nem függ össze a rezsicsökkentés fogalmával, mivel a program nem a szolgáltató, hanem a fogyasztó terhének könnyítését tűzte ki célul. Ezért a Kúria a másodfokú ítéletnek a rezsicsökkentéssel kapcsolatos érvelését, mint szükségtelent mellőzi.

A fentekre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdésének alapulvételével a jogerős ítéletet - az indokolás részbeni mellőzésével - hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdésére figyelemmel köteles a felperes részére felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

Az alperes teljes személyes illetékmentes, ezért az tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. november 18.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Minya Krisztián s.k. bíró